Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 14. Braşovŭ, Joi, 21 Ianuarie (2 Februarie) 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Ploescĭ, 18 Ianuarie 1888.

Felicitezŭ jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei.“

Veniaminŭ Popescu.
Archimandritŭ Macedo-Românŭ şi membru alŭ bisericei române.

Gherla, 8 Ianuarie 1888.

Vĕ poftescŭ în viitorŭ, pe lângă sănĕtate, curagiulŭ din trecutŭ manifestatŭ în apĕrarea drepturilorŭ nóstre mai rĕmase, — şi mai bunŭ, mai concretŭ succesŭ, vréu sĕ ḑicŭ resultatŭ.

V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ.

Tĕuţiĭ de susŭ, cot. Sătmar, Ian. 1888.

La ḑiua memorabilă atâtŭ pentru întréga nóstră naţiune, câtŭ şi pentru D-vóstre în deosebĭ, vĕ dorescŭ mulţĭ şi fericiţĭ anĭ, ca sĕ puteţĭ conduce nava naţională la portulŭ doritŭ.

Iónŭ Costinŭ, preotŭ gr. cat.

Teuşŭ, 5 Ianuarie 1888.

Permiteţi-mĭ ca şi eu cu acéstă ocasiune sĕ vĕ esprimŭ din adênculŭ inimei mele celŭ mai sincerŭ devotamentŭ pentru bărbătésca apĕrare a causei naţionale în colónele „Gazetei“.

Rogŭ pe Atotputerniculŭ Dumneḑeu sĕ vĕ lungească anĭ fericiţĭ spre a putea şi de aci încolo lupta cu curagiulŭ bărbătescŭ de până aci, până când Atotputerniculŭ ne va ajuta a ajunge şi noi o sórte mai dréptă, mai demnă şi mai bună ca cea de astăḑĭ.

Stefanŭ Crişanŭ.

Bucurescĭ, 1 Ianuarie 1888.

Sĕ trăiéscă „Gazeta Transilvaniei“, simbolulŭ de unitate culturală!

C. C. Dobrescu.

Teuşŭ, 13 Ianuariu 1888.

O intimă felicitare întemeiătorilorŭ şi continuatorilorŭ la serbarea jubilară a „Gazetei Transilvaniei“.

Gregoriu Serbu, preotŭ.

Năsĕudŭ, 6 Ianuarie 1888.

Dée Dumneḑeu, ca luminătorulŭ nostru ḑiarŭ „Gazeta Transilvaniei“ sĕ'şĭ pótă împlini sfânta chiămare şi de aci înainte întru mulţĭ, mulţĭ seculĭ, aşa precum şi-a împlinit'o în jumĕtatea de seculŭ ce o încheiă acuma, îĭ doresce din inimă

George Belteagŭ.

Er. Hatvan, cot. Selagiu, Ian. 1888.

Din incidentulŭ festivităţii jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ vĕ rogŭ sĕ primiţĭ felicitările abonatului:

Vasiliu Patcaşiu, preotŭ.

Voila, 12 Ianuarie 1888.

Vĕ dorescŭ anŭ nou fericitŭ cu ocasiunea jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“. Trăiéscă la mulţĭ şi fericiţĭ anĭ bravii anteluptătorĭ naţionalĭ!

Georgiu Dobrinŭ, dirig. scolarŭ.

Buttyin, cot. Aradŭ, 28 Ian. 1888.

Cele mai splendide succese pe viitorŭ dorescŭ „Gazetei Transilvaniei“.

I. Ilica, învĕţătorŭ.

Vlaicevetz, cot. Timişŭ, Ian. 1888.

Cu ocasiunea jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“, ḑicŭ şi eu sĕ vieze încă mulţĭ anĭ acéstă preţuită fóiă română naţională.

Gregoriu Paliciu, învĕţătorŭ.

Braşovŭ, 20 Ianuarie 1888.

Cel ce va scrie odată istoria contimporană a patriei nóstre va trebui negreşitŭ sĕ înregistreze între cele mai de frunte capitole şi unul, care va purta titlulŭ: *Terorisarea Blaşiului* şi care va fi bogatŭ de datele cele mai caracteristice ale epocei absolutismului parlamentarŭ maghiarŭ.

Blaşiulŭ cu şcólele lui, cu gimnasiulŭ şi cu internatulŭ lui, cu preparandia şi facultatea lui teologică, cu metropolia şi preoţimea lui cea înaltă şi alésă, este şi rĕmâne unŭ centru de cultură românŭ în Ardélŭ. Şi orĭ câtŭ de multă silinţă şĭ-ar da Metropolitulŭ de acolo, împreună cu toţĭ cei ce'lŭ încungiură, de a evita şi celŭ mai micŭ conflictŭ cu ómenii stăpânirei, prin precauţiune şi moderare, aceştia nu'şĭ potŭ stêmpĕra nicĭ pe unŭ momentŭ ura lorŭ sĕlbatică, care le şoptesce, că esistenţa Blaşiului, aşa cum este elŭ astăḑĭ, stă în cale planurilorŭ de distrugere şi de nimicire a naţionalităţii române, ce le urzescŭ şi le urmărescŭ ei necontenitŭ, fiindŭ că acestŭ oraşelŭ este unŭ isvorŭ de rĕspândire şi de întărire a culturei române.

S'a totŭ ḑisŭ şi se susţine şi astăḑĭ, mai alesŭ în tabĕra adversarilorŭ neamului nostru, că ómenii stăpânirii de aceea au luatŭ Blaşiulŭ aşa la ochĭ, fiindŭ-că are unŭ trecutŭ, are traditiunĭ, are o istoriă, care nu numai că nu se póte împăca cu aspiraţiunile suprematiste ungurescĭ, dér îlŭ presentéză tocmai din contră ca unŭ cuibŭ alŭ aspiraţiunilorŭ românescĭ. Se asigură mai departe, că Ungurii dela putere nu-i potŭ uita nicĭdecum Blaşiului, că elŭ a suferitŭ la 1848 ca pe câmpulŭ lui sĕ-şĭ dea mâna Lemeni cu Şaguna şi Bărnuţŭ cu Iancu şi sĕ proclame împreună libertatea şi independenţa naţiunei române.

Tóte aceste potŭ fi nisce reminiscinţe istorice fórte supĕrăcióse pentru teroriştii dela putere, dér nimenĭ nu le va mai crede aḑĭ, că ura lorŭ contra Blaşiului se derivă numai din aceste reminiscenţe. Vĕḑurămŭ nu numai o singură dată cum puternicii ḑilei din Pesta sciu sĕ facă uitate reminiscenţe neplăcute multŭ mai grave şi mai întemeiate, ca cele ce li le póte resuscita Blaşiulŭ. Fost'au capabilĭ sĕ uite chiar şi spênḑurătórele ce li s'au redicatŭ la 1849 de cătră „tiranii austriacĭ,“ cu carĭ îşĭ stringŭ mânile astăḑĭ în cea mai bună înţelegere, de ce sĕ nu pótă uita marea adunare română de pe câmpulŭ libertăţii, ce a fostŭ inspectată de comisarĭ ungurĭ, carĭ nu sciau cum se laude îndestulŭ ordinea şi liniştea ce a domnitŭ în timpulŭ câtŭ a duratŭ?

În adevĕrŭ, nu mişcarea de pe „Câmpu libertatye“ îĭ dóre aşa de multŭ pe teroriştii noştrĭ. Décă ar fi numai acésta causa mâniei lorŭ, n'ar fi nimicŭ mai uşorŭ pentru ei decâtŭ a lua mĕsurĭ sĕ nu se mai repeteze unŭ asemenea spectaculŭ, recunoscêndŭ Românilorŭ libertatea şi egala îndreptăţire naţională, ce au pretins'o la 1848.

Dér alta îĭ dóre pe ei. Din şcólele Blaşiului iesŭ pe fiecare anŭ sute de tinerĭ românĭ, carĭ primescŭ acolo o crescere atâtŭ de „sucită,“ încâtŭ nu mai scie ce se 'ncépă cu ei d-nii Tisza şi Trefort după ce au întratŭ în viéţa practică, căcĭ în locŭ de a devenĭ materialŭ bunŭ pentru scopurile „Kulturegyletiste,“ ţinŭ morţişŭ la limba şi la naţionalitatea lorŭ.

In zadarŭ se muncescŭ cei ce stau în fruntea Blaşiului de a potoli urgia, ce o întêmpină aprópe ḑilnicŭ din partea Trefortianilorŭ. Moderaţiunea şi devoţiunea, ce-o documentéză ei în raporturile cu puternicii ḑilei, se întrepretéză celŭ multŭ ca slăbiciune séu temere şi joculŭ de-a mâţa cu şórecele se începe din nou, câte unŭ momentŭ îlŭ mai lasă slobodŭ spre alŭ prinde érăşĭ în ghiare, când cu gândulŭ nu gândesce.

Tóte ca tóte, dér de unŭ timpŭ încóce uneltirile adversarilorŭ contra Blaşiului au luatŭ nisce dimensiunĭ atâtŭ de îngrijitóre şi periculóse, încâtŭ astăḑĭ ar însemna a comite unŭ atentatŭ asupra esistenţei nóstre naţionale, décă nu amŭ redica vocea nóstră contra lorŭ.

Cea mai nouă încercare de a suspiţiona şi terorisa Blaşiulŭ se face în numĕrulŭ din urmă alŭ fóiei guvernamentale „Kolozsvar“. Ar fi ridiculă acéstă încercare, décă nu s'ar sêmţi cale de-o poştă intenţiunea ei rĕutăciósă şi duşmănósă.

După ce face amintire de „campu libertatye“ şi dnpă ce spune, că în adevĕrŭ Blaşiulŭ de astăḑĭ „nu mai este tocmai ceea ce a fostŭ“, dér totuşĭ nu se pórtă aşa cum dorescŭ şi pretindŭ Kulturegyletiştii, fóia guvernamentală maghiară comunică cetitorilorŭ ei o „grozavă demonstraţiune“ contra Maghiarilorŭ, ce s'ar fi sĕvêrşitŭ în Blaşiu cu ocasiunea unui balŭ „maghiarŭ“, ce l'au arangiatŭ acolo solgăbirĕulŭ cu notarulŭ şi cu oficialulŭ dela telegrafŭ în folosulŭ Kulturegyletului.

S'au *vĕḑutŭ*, — ḑice raportorulŭ lui „Kolozsvar“ — în *nóptea* aceea — aprópe de birtulŭ unde săltau Kulturegyletiştii — s'au *vĕḑutŭ* fâlfâindŭ în acea teribilă *nópte* stindarde tricolore române, „carĭ suntŭ oprite de lege“.

Acésta i-a fostŭ de ajunsŭ fóiei guvernamentale ca sĕ amenințe şi sĕ terorizeze din nou pe Blăşienĭ, cerêndŭ sĕ facă din Blaşiu şi unŭ centru kulturegyletistŭ.

Noi nu scimŭ ce s'a petrecutŭ şi de aceea vomŭ vorbi după ce vomŭ primi informaţiunĭ esacte.

Ne mărginimŭ deocamdată a constata, că Kulturegyletiştii au *vĕḑutŭ* în timpŭ de *nópte*, fâlfâindŭ stégurĭ românescĭ în Blaşiu, şi fiind-că balulŭ maghiarŭ s'a datŭ în 28 Ianuarie a. c., ei au vĕḑutŭ acestŭ teribilŭ spectaculŭ tocmai pe timpulŭ când se petrecea fenomenulŭ *întunecimei de lună*.

„Demonstraţiune anti-maghiară.“

Sub titlulŭ acesta scrie „Kolozsvar“ următorulŭ articulŭ:

Lângă Blaşiu se află „Câmpulŭ libertăţii“, de unde s'a pornitŭ în 1848 mişcarea ce a datŭ nascere la revoluţiune.

Din astă causă de numele Blaşiului suntŭ legate triste reminiscinţe. Şi deşi în timpulŭ din urmă totŭ mai puţină causă avemŭ de a presupune, că acestŭ opidŭ desvoltatŭ ar fi unŭ cuibŭ de frunte alŭ agitatorilorŭ românĭ (precum în realitate a fostŭ), totuşĭ manifestaţiunile anti-maghiare, ce se facŭ din când în când acolo, ne atingŭ cu multŭ mai neplăcutŭ, ca manifestaţiunile ce se facŭ în Sibiiu orĭ în Braşovŭ.

Fóiei nóstre i se telegrafiază dela Blaşiu, că Sâmbătă, în 28 l. c., s'a ţinutŭ balulŭ Maghiarilorŭ de acolo. Totŭ în aceea séră Românii arborară în batjocură, în apropierea localităţii unde era balulŭ, stindarde aşa ḑise naţionale românescĭ a cărorŭ întrebuinţare este oprită prin lege.

Nĭ-ar părĕ fórte rĕu, décă acéstă nematură demonstraţiă ar trebui sĕ o privimŭ ca semnŭ alŭ relaţiunilorŭ duşmănóse dintre elementulŭ românŭ şi maghiarŭ din Blaşiu.

Credemŭ că Maghiarii nicĭ pe terenulŭ socialŭ n'au datŭ nicĭ unŭ pretestŭ la acésta. Şi presupunemŭ, că şi între Românĭ puţinĭ rĕutăcioşĭ vorŭ fi, carĭ sĕ'şĭ afle plăcere în a strica liniştea internă a acelui opidŭ cu certurĭ de naţionalitate.

Autorităţile au dispusŭ sĕ se ia josŭ imediatŭ stindardele oprite şi au pornitŭ cercetare contra demonstranţilorŭ.

Blaşiulŭ prin posiţiunea sa dispune de tóte condiţiunile, spre a putĕ deveni în privinţa economică şi póte şi industrială unŭ centru alŭ acelui ţinutŭ binecuvêntatŭ.

Spre acésta sĕ nisuéscă de o potrivă Maghiarii şi Românii. Şi Românii mai moderaţĭ sĕ facă imposibilŭ, ca ultraiştii cu sânge revoluţiunarŭ sĕ provóce acolo nelinişte şi desbinărĭ, spre paguba intereselorŭ publice şi private.

Demonstranţii de Sâmbătă sĕ'şĭ priméscă pedépsa. Românii şi Maghiarii însĕ sĕ nisuéscă în unire, ca sĕ dispară neplăcerea iscată din demonstraţiune şi sĕ nu lase a se repeta asemenea casurĭ.

Atâta este observaţiunea nóstră la demonstraţiunea din Blaşiu.

Din dieta ungară.

In cursulŭ desbaterii bugetului, au mai vorbitŭ în cestiunea săséscă, adusă în desbatere de deputatulŭ sasŭ Meltzl, următorii deputaţĭ:

Iuliu *Györffy* ḑice, că Meltzl a acoperitŭ adevĕrulŭ obiectivŭ cu unŭ întunerecŭ misteriosŭ. Sasii au lucratŭ în prima liniă pentru ei înşişĭ şi numai în a doua liniă pentru statŭ, care lĭ-a rĕsplătitŭ aceste merite, pentru ridicarea economiei poporale şi a culturei — dér

mai multŭ a lorŭ — dându-le și menținêndu-le privilegii. Cu tótă acéstă situațiune favorabilă, vinŭ acum Sasii ardelenĭ cu plângerĭ înaintea dietei propunêndu'i sĕ se învoiéscă cu ei și arĕtândŭ chiar și prețulŭ învoelei. Acsta e o îndrăznéță ignorare a ființei și dreptului de statŭ ungurescŭ. Se plângŭ că statulŭ vrea sĕ-i maghiariseze. Ei bine, décă statulŭ ungurescŭ le oferă Sasilorŭ ocasiune a'șĭ însuși limba ungurésca, pentru ca sĕ pótă ocupa o posițiune corĕspundĕtóre, pentru asta n'au decâtŭ sĕ ne mulțămescă. Și exemplulŭ deputatului Meltzl dovedesce, că se póte învĕța limba ungurésca, dér că cu tóte astea nu se póte maghiarisa. — Deputatulŭ Meltzl amenință, că Sasii se vorŭ întórce de către Ungurĭ și se vorŭ alătura unui altŭ elementŭ, décă nu se vorŭ satisface dorințele lorŭ; ar face însĕ mai bunŭ serviciu conaționalitățilorŭ sĕi, décă i-ar îndemna sĕ alătura naționalitățiĭ ungurescĭ, care a oferitŭ și va oferi Sasilorŭ garanția bunei lorŭ stărĭ. Deputatulŭ Meltzl s'a făcutŭ vinovatŭ și de imoralitate politică, oferindŭ voturile Sasilorŭ ardelenĭ orĭcăruĭ guvernŭ, care e dispusŭ a împlini dorințele lorŭ. Guvernulŭ ungurescŭ n'a fostŭ nicĭodată avisatŭ la astfelŭ de mercenarĭ politicĭ și nicĭ în viitorŭ nu va fi.

Ii place deputatului sasŭ dăscălirea și insultele deputatului ungurŭ? Dér sĕ vedemŭ ce dice altŭ deputatŭ:

Iuliu *Horvath* se alătură la cele ce le-a rĕspunsŭ ministru-președinte deputatului Meltzl. Ce privesce punctulŭ de vedere alŭ Ungurilorŭ ardelenĭ, continuă Horvath, a disŭ deputatulŭ sasŭ că interesulŭ Ungariei și prosperitatea Sasilorŭ cerŭ deopotrivă o înțelegere între Ungurĭ și Sasĭ. Vorbitorulŭ se bucură de acéstă declarațiune; dér ilŭ face atentŭ pe Meltzl, că de anĭ totŭ buciumă acésta Ungurii, dér Sasii au rĕmasŭ surdĭ. A mai disŭ Meltzl, că atitudinea Ungurilorŭ contra Sasilorŭ îi împinge pe aceștia în brațele elementelorŭ dușmane Ungurilorŭ. Față cu acésta oratorulŭ amintesce, că adeseorĭ Sasii au fostŭ găsițĭ de partea acelora, carĭ au luptatŭ contra Ungariei. Se miră vorbitorulŭ că Sasii se simtŭ neliniștițĭ prin esistența Kulturegyletului ungurescŭ ardeleanŭ. Cu cele vr'o 200 mii fl. (vorba Țiganului cu suta de lupĭ. — Red.), de carĭ dispune acéstă reuniune, nu va puté nimici vechile întocmirĭ culturale ale Sasilorŭ create cu milióne de fl. Afară de asta, Ungurii sciu fórte bine, că întocmirile culturale ale Sasilorŭ suntŭ totŭ așa în interesulŭ elementului maghiarŭ ca și alŭ celui săsescŭ. Ca Meltzl de altmintrelea a vorbitŭ și Zay și Baussnern, i-amŭ ascultatŭ cu atențiune și amŭ aprețiațŭ dorințele lorŭ. Dér cercurile, care predomină pe Sasĭ, vorŭ escomunica pe Meltzl, precum au escomunicatŭ pe Zay și Baussnern.

Ignatz *Helfy* dice: Décă e adevĕratŭ, că Sasii au simțĕminte patriotice, atuncĭ sĕ ștérgă pentru totdéuna din lexiconulŭ politicŭ espresiunea „cestiune săséscă," și sĕ fiă sigurĭ, că orice dréptă plângere, orĭ de unde ar veni, în dieta ungurésca totdéuna va fi aprețiată.

Dovadă pațaniile lui Mocsary, care a luatŭ în apĕrare aceste drepte plângerĭ.

Morala fabulei e: faceți-vĕ Sasilorŭ ungurĭ, și atuncĭ nu vețĭ mai avé de ce sĕ vĕ plângețĭ, atuncĭ: rĕmasŭ bunŭ cestiune săséscă!

In asemenea împrejurărĭ e stranie și curiósă atitudinea deputaților *naționalĭ* sasĭ, la votarea bugetului.

SCIRILE DILEI.

Noulŭ președinte alŭ camerei magnaților este br. Nicolae Vay în vérstă de 86 anĭ. A fostŭ vicespanŭ, septemvir, consilierŭ secretŭ și *în anulŭ 1848 pădzitorŭ alŭ corónei!!!* La revoluțiune luă parte ca organisatorŭ alŭ insurrecțiunei ardelene contra trupelorŭ împĕrătescĭ. După revoluțiune fŭ condamnatŭ la închisóre. Mai târdiu ajunse cancelarŭ alŭ Curții; fŭ fișpanŭ. In biserica reformată de dincolo și dincóce de Tisa fŭ jude la senatŭ, curatorŭ supremŭ, președinte de sinodŭ.

***

Kulturegyletulŭ ardeleanŭ a oferitŭ districtului bisericescŭ reformatŭ din Transilvania ajutorulŭ sĕu, dér acesta, din causa unorŭ îngrijirĭ formale și din considerațiune pentru autonomia sa, deocamdată nu l'a primitŭ. Kulturegyletulŭ se obligase a pune la disposițiunea bisericei reformate pentru îmbunătățirea lefurilorŭ preoțescĭ și învĕțătorescĭ mai slabe, în timpŭ de 32 anĭ, 1400 fl. pe anŭ; mai departe pentru alte asemenea scopurĭ în timpŭ de 10 anĭ încă 1045 fl. pe anŭ, apoi pentru sprijinirea a 5 bisericĭ 205 fl. pe anŭ și în fine donațiunĭ pentru scóle 4900 fl. pe anulŭ 1888.

Va sĕ dică înșișĭ Ungurii se temŭ de darurile Danailorŭ dela Kulturegylet.

***

Ministerulŭ românŭ de rĕsboiu adună din țéră mostre de dimiă și de pânză țĕrănéscă, cu note de cantitatea ce se găsesce și de prețulŭ cu care se póte cumpĕra, pentru trebuințele armatei. Mĕsura are de scopŭ încuragiarea industriei indigene.

***

Cetimŭ în „Românulŭ": „*O școlă sérbo-slavă* s'a înființatŭ în Severinŭ. D. ministru de instrucțiă i-a datŭ aprobarea. Societatea sĕrbo-slavă constituită a făcutŭ numerose cheltuelĭ pentru acéstă școlă".

Față cu acéstă scire, ce calificațiune merită faptulŭ despoticului guvernŭ sêrbescŭ, că nu permite școlă românéscă în Serbia, măcar că aprópe a treia parte din populațiunea Serbiei e neaoșe românéscă?

***

Restanțele de dare în comitatulŭ *Bistrița-Năsĕudŭ* pentru anulŭ 1887 se ridică la 14.000 fl., cu 3291 fl. mai puținŭ ca în anulŭ trecutŭ.

***

In *Bucurescĭ* a apărutŭ unŭ diarŭ cu numele „*Macedonia*", avêndŭ menirea a apĕra interesele Românilorŭ macedonenĭ. Diarulŭ apare parte în dialectulŭ dunăreanŭ, parte în celŭ macedonénŭ.

Ii dorimŭ celŭ mai splendidŭ succesŭ, pe lângă o lungă viéță.

***

Frigulŭ în Bistrița și jurŭ face dese jertfe. O țĕrancă fŭ găsită înghețată în tĕrgulŭ de vite din Bistriță. Pe drumulŭ dela Maierĭ la Rodna-veche a fostŭ găsitŭ înghețatŭ unŭ țĕranŭ.

***

Din *Lugoșŭ* se telegrafiază, că pădzitorulŭ-pădurarŭ Trăilă *Ardeleanu* a fost omorîtŭ de George Torna și Vasile Babșa din Hezereștĭ, carĭ, fiind surprinșĭ luândŭ lemne din pădure, fuseseră provocațĭ de pădurarŭ să descarce lemnele de pe sănii și sĕ'i urmeze la autoritatea competentă.

DISCURSŬ,

ținutŭ de **Archimandritulŭ Mironŭ M. Calinescu**, vice-președintele Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina, la deschiderea Adunării generale estraordinare, în 20 Octomvre (1 Noemvre) 1887, după sĕvêrșirea sântirii noului edificiu alŭ „Societății".

(Urmare și fine.)

Astfelŭ credeau cei vechĭ, și astă credință le inspira acelŭ simțŭ naționalŭ atâtŭ de viu și puternicŭ, acelŭ intusiasmŭ patrioticŭ atâtŭ de sublimŭ, carele devenindŭ sorgintea virtuțilorŭ celorŭ mai marĭ, făcù pe Elinĭ și pe Romanĭ a se ridica mai pe susŭ de tóte popórele antichitățiĭ; îi făcù, că ei prin cultură și prin putere cuprinseră lumea tótă; încâtŭ astădĭ, după mii de anĭ, admirându-i, ne aflămŭ óre-șĭ cum sub stăpânirea lorŭ, sub înrîurirea spiritului, a culturei lorŭ, pe a căreia temeliă amŭ didițŭ pe a nóstră. Și ei erau păgânĭ, lipsițĭ de lumina mântuitóre a creștinismului. Pe timpulŭ lorŭ n'a esistatŭ nicĭ instrucțiunea publică, care e o instituțiune a timpului nou. Cum déră ne-amŭ puté esplica fenomenulŭ atâtŭ de admirabilŭ, că ei cu tóte aceste lipse și neajunsurĭ deveniră popórele cele mai gloriose, cele mai virtuóse ale lumei vechĭ. La care lumină își aprinseră ei spiritulŭ și-șĭ încăldiră ei inima, încâtŭ deveniră rîvnitorĭ pentru gloria cea mai frumósă, pentru aceea de a străluci prin cultura sciinței și a artelorŭ.

Acea lumină, acea scólă mare nu era alta, decâtŭ amórea către poporulŭ sĕu, simțulŭ naționalŭ atâtŭ de viu și imflăcăratŭ, prin care ei s'au ilustratŭ pentru tótă eternitatea, și vorŭ servi până la finitulŭ generațiunilorŭ tuturorŭ acestora de esemplu, escitândŭ inimile cele generóse la imitare.

Dér nu numai cei vechĭ credeau astfelŭ, ci și cei noi. De esemplu ne potŭ servi Francesii și Germanii. Celebrulŭ Herder dice, că patriotismulŭ și cultura suntŭ strînsŭ legate și formézá ambele polurĭ, între carĭ se mișcă tótă desvoltarea etică a omenimei. Éră unŭ contimpurénŭ ilustru din Francia dice: „Amórea către omenime, care nu se radimă pe patriotismŭ, așa déră pe amórea către națiunea sa, nu e decâtŭ o ilusiune, și cei ce se laudă a iubi tótă lumea, o facŭ numai spre justificare, că nu iubescŭ pe nimenea".

Patriotismulŭ însĕ nu-lŭ pricepemŭ noi ca cei neculțĭ, noi nu-lŭ restrîngemŭ asemenea celorŭ sĕlbaticĭ la țĕrna, la pămêntulŭ loculuĭ natalŭ; ci noi ilŭ estindemŭ la tótă „moșia strămoșéscă", la tóte bunurile materiale și spirituale, ce ne-au lăsatŭ ei în moștenire, la pămêntŭ și la poporŭ, la tradițiunĭ și datinĭ, la istoriă și virtuțĭ, la credință și limbă. Tóte acestea ne suntŭ și ne vorŭ rĕmâné de-a pururea scumpe, de-a pururea sânte. Acestea a le iubi mai pe susŭ de tóte, mai pe susŭ de viéță, a le păstra și a-le desvolta, a spori necontenitŭ atâtŭ cele materiale câtŭ și cele morale: acésta este patriotismulŭ adevĕratŭ.

Acestŭ patriotismŭ, așa înțelesŭ, nu ne împedecă însĕ a trăi aicĭ în vechia nóstră patriă în bună pace și amiciă și cu cei ce nu suntŭ de o seminția cu noi; de óre ce căutândŭ și susținêndŭ noi dreptulŭ nostru, nu putemŭ și nicĭ nu voimŭ sĕ vătămămŭ pe óre-șĭ cineva.

Patriotismulŭ nostru, astfelŭ înțelesŭ, nu ne împedecă decĭ, ca sĕ conlucrămŭ cu ei în bună înțelegere spre scopurile comune ale țĕrei și ale monarchiei, — ca sĕ-i întimpinămŭ pe ei cu simpatiă compatriotică,— ca sĕ le arĕtămŭ tótă bunăvoința, ținêndu-ne strînsŭ de cuvintele apostolului Paulŭ: „Decĭ déră până când avemŭ timpŭ, sĕ facemŭ bine către toțĭ, și mai vêrtosŭ către cei ai noștri de o credință."

Așa de vomŭ crede, acestea de vomŭ face, ferice va fi de noi!

Éră mai alesŭ una sĕ ne zacă totŭ la inimă, și anume, ca cu ardóre sĕ ne îngrijimŭ de limba nóstră, talismanulŭ naționalitățiĭ nóstre!

Orĭ unde și orĭ cândŭ, éră mai cu sémă în sînulŭ familiei, sĕ nu ne lipsimŭ de versulŭ ei dulce. De ea sĕ ne folosimŭ în viéța nóstră privată, câtŭ și cea publică. Și atuncĭ sĕ fimŭ sigurĭ, că amŭ făcutŭ pasulŭ celŭ mai mare pentru emanciparea și egala îndreptățire a limbei nóstre. Numai atuncĭ va fi respectată limba nóstră și de alții, când vorŭ vedé ei, că noi o respectămŭ, o iubimŭ și nu ne putemŭ încungiura fără de dênsa. Numai când noi înși-ne ne vomŭ susținé, ne vomŭ onora limba nós-

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS."

(1)

DUMNEDEU E TATALŬ TUTURORŬ.

Novelă.

Tótă familia pare că dórme încă; nicĭ o radă de sóre nu se arată, nu dă semnŭ, că se apropie diminéța, și totușĭ tatălŭ familiei e deșteptatŭ, se ridică încetŭ din patŭ, aprinde luminarea și începe a se îmbrăca, pășindŭ în degete, ca nu cumva sĕ deștepte din somnŭ pe soția și mama, și pe fetițele carĭ durmeau fără grije.

Afară era unŭ viforŭ îngrozitorŭ, de ale cărui urlete omulŭ se cutremura.

Era diua de 1 Martie.

Tatălŭ era stăpânitŭ de unŭ cugetŭ de totŭ tristŭ, unŭ cugetŭ ca unŭ paiangenŭ negru pe părețele celŭ albŭ.

„Oare pentru ce e sórtea acésta atâtŭ de vitregă?" se întreba pe sine. „Pe când unii se potŭ odihni după placŭ, alții pe unŭ astfelŭ de timpŭ suntŭ silițĭ sĕ'șĭ părăséscă odaia cea caldă și sĕ se depărteze prin întunereculŭ adêncŭ".

Pentru ce nu póte óre și elŭ sĕ rĕmână până diminéța, ca atuncĭ sĕ'șĭ dică rugăciunile obicĭnuite împreună cu fetițele către Prea bunulŭ Dumnedeu?

Dér precum paiangenulŭ numai câte-va momente umblă pe părete și apoi ér se retrage în unghiulŭ celŭ întunecatŭ, așa și inima părintelui încă numai puține momente se ocupă cu astfelŭ de cugete, după aceea ér se mângăiă cu aceea, că tóte suntŭ bune, cum le-a datŭ Dumnedeu.

Intr'aceea se îmbrăcă de drumŭ, eși afară și porunci visitiului sĕ înhame caii la trăsură.

Deși numai în degete pășia, deschidêndŭ și închidêndŭ ușa cu cea mai mare grije, cu tóte astea nevastă-sa se deșteptă, parcă înțelese că bunulŭ ei soțŭ voesce sĕ plece de-acasă.

— Dragă, — dise ea — nu cumva vréi sĕ călĕtorescĭ unde-va?

— Da, scumpa mea, mĕ ducŭ la munte sĕ vĕdŭ de plute, căcĭ s'a pornitŭ ghiața și acuma trebue folosită apa.

— Dér nicĭ nu țĭ-am pusŭ nimica de mâncare pe drumŭ, aséră n'ai spusŭ nimica.

— Nicĭ eu n'am sciutŭ aséră, că mĕ voiu duce, ci numai după ce mĕ culcasem a venitŭ un lucrătorŭ, spunêndu-mĭ că plutele suntŭ gata de pornire. Rĕmâi draga mea numai în așternutŭ, — dise elŭ, când observă, că ea vrea sĕ se scóle.

— Rĕmâiu, — continuă elŭ, căcĭ servitórea îmĭ va pune cele de lipsă pe drumŭ; sciu bine, că nicĭ aséră nu te simțiai bine.

— Cum sĕ lasŭ eu, ca alții sĕ'țĭ pregătéscă cele de lipsă de drumŭ?! — dise ea și începŭ sĕ se îmbrace.

— Nu te scula, décă mĕ iubescĭ, — o rugă elŭ, — suntŭ numai 4 óre de diminéță, este multŭ încă până ce se vorŭ ivi dorile.

— Décă nu vréi cu nicĭ unŭ prețŭ sĕ mĕ scolŭ, fiă, îțĭ voiu împlini dorința, dér cu o condițiune.

— Te ascultŭ bucurosŭ, scumpa mea, spune numai ce ai dori dela mine?

— Sĕ nu te ducĭ acuma, pe timpulŭ acesta la munte, rĕmâi până diminéță.

— Nu potŭ, îngerulŭ meu, nu potŭ rĕmâné, ar trece lucrulŭ fără mine; trebue sĕ mĕ 'ngrijescŭ de transportarea plutelorŭ, — séu décă s'or puté vinde plutele acolo în locŭ, căcĭ, precum am înțelesŭ, au venitŭ mulțĭ negustorĭ...

— Dér sci tu că baronulŭ nu s'ar mânia, pentru că ai rĕmâné până diminéță? — ilŭ întrerupse ea.

— Sciu eu destulŭ de bine acésta, dér pentru ce sĕ rĕmânŭ fără nicĭ o causă? Apoi sci tu, că baronulŭ tocmai pentru aceea are așa mare încredere în mine, pentru că eu totdéuna mĭ-am vĕdutŭ de lucru, nespusŭ de nime. Sci tu bine câtŭ de sfântă este înaintea mea datorința.

Tocmai când vorbeau aceste, intră servitórea cu lucrurile de lipsă împachetate.

— Am pusŭ trei pânĭ — dise acésta, — destule vorŭ fi óre?

— Destule vorŭ fi și numai două, — rĕspunse stăpânulŭ, — căcĭ nu credŭ sĕ rĕmânŭ mai multŭ de trei dile acolo.

— Suntŭ înhămațĭ caii, Domnule — strigă visitiulŭ de-afară dela ferésträ.

tră, interesele nóstre naționale, numai atuncea vomŭ puté pretinde cu dreptŭ cuvêntŭ dela alții, ca și ei sĕ ni le respecteze.

Au trecutŭ, domnilorŭ și fraților, timpurile cele patriarchale, când cei marĭ gândeau pentru cei mai micĭ, când cei puținĭ se îngrijau pentru cei mulțĭ. Libertatea a ḑeștitŭ mințile din somnŭ, a desmorțitŭ inimile și a deșteptatŭ în noi consciința îndatoririlorŭ și a drepturilorŭ nóstre. Fiă-care din noi simțesce astăḑĭ adêncŭ legea nestrămutabilă a ordinei vieții morale: că poporulŭ, care nu înaintézá în cultură, ḑace la pămêntŭ, spre a fi călcatŭ în picióre de cei ce alérgă înainte și trecŭ peste elŭ.

Cultura, și anume cultura națională este și scopulŭ binecuvêntatŭ alŭ „Societății" nóstre. Spre acestŭ scopŭ salvatorŭ ne-amŭ unitŭ noi. Decĭ sĕ lucrămŭ cu toții în bună înțelegere și în armoniă frățéscă pentru acestŭ scopŭ, ce ni l'amŭ propusŭ de bună voiă, îndemnațĭ numai de simțĕmintele nóstre. Sĕ ne întrunimŭ puterile nóstre toțĭ cei de o credință și de o limbă, ca sĕ ne împlinimŭ sânta nóstră datorință către bunulŭ și deșteptulŭ nostru poporŭ. Toțĭ cum suntemŭ sĕ ne dămŭ mâna de ajutorŭ, ca sĕ sporimŭ și sĕ înaintămŭ cultura și literatura națiunii nóstre; căcĭ în „Societatea" nóstră, acéstă „respublica literarum," cum o numì învĕțatulŭ Br. Eudoxiu Hurmuzachi, repausatulŭ căpitanŭ alŭ țĕrii, suntemŭ toțĭ de-asemene, și numai acela se va distinge, carele mai multŭ va lucra și bine va merita înaintea ei. Cu toții déră sĕ ne încordămŭ puterile nóstre, sĕ rivalisămŭ în emulațiune nobilă, și sĕ fimŭ sigurĭ, că atuncĭ, déră numai atuncĭ, și „Societatea" nóstră va străbate prin tóte obstacolele, va înainta mereu și va lucra cu succesŭ pentru scopurile ei culturale. Atuncĭ „Societatea" va satisface chiămării sale, va dobêndi ajutoriulŭ Celui de susŭ, va merita binecuvêntările urmașilorŭ noștri.

Căcĭ credŭ, că urmașii noștri, fiindŭ drepțĭ, vorŭ ține sémă de statornicia zelului nostru. Ei vorŭ ḑice, judecândŭ imparțialŭ, că décă mijlócele materiale ale „Societății", cele mărginite, nu nĭ-au concesŭ a da lucrărilorŭ „Societății" acelŭ sborŭ și acea estindere, precum nĭ-a fostŭ dorința și nisuința, totușĭ prin înființarea însașĭ a Societății, prin susținerea și întărirea ei amŭ datŭ intereselorŭ spirituale ale Românilorŭ din Bucovina o însemnătate, — amŭ insuflatŭ în cugetele române o nouă viéță intelectuală, — amŭ îndreptatŭ lucrările bărbațilorŭ inteligențĭ spre unŭ țelŭ comunŭ, adică alŭ culturii naționale, — amŭ deșteptatŭ și în inimele fragede și generóse ale damelorŭ cele mai nobile simpatii pentru scopurile și lucrările „Societății", — amŭ datŭ cu unŭ cuvêntŭ „Societății" o vaḑă în țéră, o autoritate morală. Și acésta a fostŭ cu putință a se face numai, pentru că amŭ împreunatŭ în Societate tótă flórea poporului românŭ din Bucovina, pre toțĭ bărbații cei mai culțĭ, mai inteligențĭ, mai binecugetătorĭ, mai generoșĭ, — amicĭ ai luminii, ai progresului naționalŭ și ai bunei stărĭ a poporului nostru.

Mila Domnului fiă dér cu noi! Bunulŭ Dumneḑeu, sub alŭ căruia scutŭ șĭ-a pusŭ „Societatea" lucrările sale, privéscă cu îndurare la mântuitórele ei scopurĭ și reverse asupra ei binecuvêntarea sa, apĕrându-o și ajutându-o și de acum înainte.

Éră Maiestății Sale, preaînălțatului nostru Împĕratŭ, carele întru înțelepciunea și dreptatea Sa, întru deasemene îngrijire pentru tóte popórele din marea Sa împĕrățiă a binevoitŭ prea grațiosŭ a ne încuviința „Societatea" și a ne sancționa statutele ei încă în anulŭ 1864, sĕ-i mulțămimŭ cu credința nóstră neclintită și cu supunerea devotată. Celŭ de susŭ umbréscă-lŭ cu puterea sa și prelungéscă-i anii vieții întru deplina virtute spre binele popórelorŭ monarchiei.

Trăéscă Maiestatea Sa Franciscŭ Iosifŭ I!

Trăéscă Împĕratulŭ nostru!

Trăéscă Ducele scumpei nóstre Bucovine!

— Bine Ioane, vino și'mĭ du pușca și pachetulŭ acesta în trăsură.

— Dér bine, draga mea, nicĭ nu mănâncĭ nimica aicĭ acasă? — îlŭ întrebă nevasta.

— Așa de diminéță cine ar puté mânca?

Cu aceste vorbe elŭ sărută atâtŭ pe soția sa câtŭ și pe fetițe, care dormeau îmbrățișate, ca niște îngerașĭ.

— Dómne! Nicĭ până afară sĕ nu te potŭ petrece! — suspină ea. — Pentru ce nu m'ai lăsatŭ sĕ mĕ scolŭ? Numai de nu ți-s'ar întêmpla vre-unŭ rĕu! — ḑise ea cuprinsă de o presimțire ce o neliniștea.

— Ce'țĭ trecŭ prin minte astfelŭ de lucrurĭ? Dóră nu pentru ântêiașĭ dată călĕtorescŭ pe drumulŭ acesta! Dormĭ numai în pace! Dumneḑeu cu tine!

— Sĕ mergĭ cu bine! — ḑise ea, uitându-se pe feréstră în întunerecŭ și ascultândŭ, când va pleca trăsura.

Nu multŭ trebuì sĕ asculte și trăsura pornì, pórta se închise, apoi totulŭ se liniștì érășĭ. (Va urma,)

Literatură.

Revista societății „Tinerimea română", apare odată pe lună în Bucurescĭ (Strada Schitu Măgurénu Nr. 47); costă pe anŭ 8 lei n., respective 4 fl. pentru Austro-Ungaria. Nr. 12 de pe Decemvre a. tr. cuprinde: Afasia, de C. Manolescu. — Jalea flăcăului (versurĭ), de N. G. Rădulescu. — Influența fisicului asupra moralului copiilorŭ, de C. Lupu. — Voiam voescŭ (versurĭ), de N. G. Rădulescu. — La Mahala (novelă) de N. G. Rădulescu. — Hora dela Bolintinŭ (versurĭ), de N. G. Rădulescu. — Cronica scienţifică. — Sumarulŭ anului V-lea.

Amŭ primitŭ **Catalogulŭ completŭ alŭ librăriei Frații-Șaraga** din Iașĭ. Din acestŭ catalogŭ aflămŭ, că amintita librăriă este bogatŭ asortată cu opurile mai ale tuturorŭ autorilorŭ românĭ. Se póte procura de aci unŭ numĕrŭ frumosŭ de cărțĭ poporale și romanurĭ românescĭ, apoi diferite opurĭ francese, bucățĭ pentru musică etc. Pe lângă acestea numita librăriă are o bogată colecțiune de portrete de ale bărbaților distinșĭ românĭ, precum și tablourĭ istorice etc.

Inundările în China.

China sufere cumplitŭ. Prin revĕrsarea rîului galbenŭ, „Hoang-Ho" s'au inundatŭ peste trei mii orașe și sate. Unŭ teritoriu de ḑece mii mile pătrate este transformatŭ într'unŭ lacŭ și peste cincĭ milióne de ómenĭ au căḑutŭ victimă potopului. Aprópe a 6-a parte a provinciei Honan, numită „Grădina Chinei", s'a transformatŭ într'unŭ mare lacŭ, din care numai icĭ, colo se ridică câte-unŭ turnŭ. Mii de locuitorĭ, mai 'nainte bogațĭ, astăḑĭ suntŭ peritorĭ de fóme.

Consilierii impĕratului, vrêndŭ sĕ-șĭ procure banii trebuincioșĭ pentru repararea, celŭ puținŭ în parte, a acestorŭ daune, au propusŭ a se curma în totŭ imperiulŭ orĭ-ce cumpărare de arme și munițiunĭ, de a se plăti trupele cu orezŭ în locŭ de banĭ etc. S'a datŭ ordinŭ tuturorŭ oștirilorŭ din acele părțĭ a se pune la disposiția funcționarilorŭ însărcinațĭ cu lucrările de scăpare.

Familia imperială e adêncŭ mâhnită de aceste nenorocirĭ. Impĕrătesei i-a răpitŭ somnulŭ și pofta de mâncare. Ea a rugatŭ pe impĕratŭ sĕ pună la disposiția guvernului provinciilorŭ inundate 100,000 taelĭ din cassa sa privată. Impĕratulŭ nu s'a mărginitŭ a ordona ajutóre, elŭ a ordonatŭ și pedepsirea celorŭ vinovațĭ. Gazeta dela Peking publică în acéstă privință următorulŭ rescriptŭ imperialŭ:

„Amŭ primitŭ dela Țien-fu unŭ memoriu în care se raporta, că rîulŭ galbenŭ s'a revĕrsatŭ la Cen-Cen și a inundatŭ multe comune. In acestŭ memoriu se cere pedepsirea funcționarilorŭ rĕspunḑĕtorĭ, însărcinațĭ cu supraveghiarea fluviului. In luna lui Septemvre s'a pututŭ observa la lucrările de apĕrare fluvială nisce semne care lăsau a se prevedé o catastrofă amenințătóre. Funcționarii însărcinațĭ cu lucrările fluviale s'au făcutŭ vinovațĭ d'o neiertată negligență, fiind-că n'au luatŭ la timpŭ mĕsurile indispensabile de precauțiune și de preservare. Directorulŭ generalŭ, care mĭ-a cerutŭ destituirea lorŭ, a propusŭ o penalitate prea ușóră și neproporționată cu culpa lorŭ. Ordonămŭ dér, ca următorii funcționarĭ sĕ fie distituițĭ și condamnațĭ a purta „cangue" și a fi espușĭ la stîlpulŭ de osîndă d'a lungulŭ locului inundatŭ, adică: sub-prefectulŭ și primarulŭ dela Șang-an, ajutorulŭ departamentului Ceng-cine, locotenentulŭ și alŭ doilea sergentŭ 'ai stațiunei la vale de Cang-cine, intendentulŭ districtului Kaiknei-cen Ilsinŭ sĕ'i scóță nasturele de onóre dela căciulă, ér autoritățile superióre vorŭ chipsui ce altă pedépsă ulterióră sĕ cuvine a i se mai aplica."

„Cangue" este o scândură grósă și grea c'o gaură la mijlocŭ prin care se trece capulŭ delicuentului, prin alte două găurĭ mai micĭ se trecŭ mânele sale, astfelŭ că tótă greutatea lui Cangue apasă pe umerii osânditului, care nu póte face nicĭ o mișcare. P'acea scândură sigilată cu pecetea tribunalului s'află scrisŭ în litere marĭ crima comisă și câtŭ timpŭ trebuesce purtată.

Și când te gândescĭ la *solicitudinea* și *mâhnirea* guvernului ungurescŭ pentru inundații Vegei și Timișului, óre sĕ nu admirĭ pe Chinezĭ?

Petrecerea Brașovechenilorŭ

Duminecă séra, 17 (29) Ianuarie c., s'a arangiatŭ în sala hotelului Nr. 1 din locŭ petrecerea cu danțŭ a poporului românescŭ din Brașovulŭ vechiu, împreunată cu cântărĭ și declamațiunĭ. Venitulŭ acestei petrecerĭ, fórte bine cercetate, a fostŭ destinatŭ în favorulŭ școlarilorŭ sĕracĭ din Brașovulŭ vechiu. In mijloculŭ poporului vĕḑurămŭ petrecêndu-șĭ vialŭ și o parte însemnată din publiculŭ românescŭ cărturarŭ alŭ Brașovului.

Atâtŭ poesiile declamate — mulțămită zelului d-lorŭ învĕțătorĭ Mușlea și Moianŭ — câtŭ și bucățile corale, prin stăruința d-lui Sibianŭ-Gălușcă, au fostŭ bine studiate, și publiculŭ a rĕsplătitŭ cu numeróse aplause, atâtŭ pe zeloșii arangiatorĭ, câtŭ și pe copii poporului, carĭ prin declamările și cântările lorŭ au înveselitŭ și îmbucuratŭ publiculŭ, vĕḑêndu'i câtă silință îșĭ dau a'șĭ cultiva mintea și inima în órele libere de munca mânitorŭ.

D-lŭ Sibiianŭ-Gălușcă a desfătatŭ fórte multŭ publiculŭ cu solurile sale pe Cello, ca „Olteneasca" și altele. D-sa mai are meritulŭ de a fi instruitŭ gratuitŭ în cântărĭ tinerimea adultă din Brașovulŭ-vechiu, alŭ cărei corŭ a esecutatŭ fórte bine bucățile corale.

După încheiarea programei s'a jucatŭ de vr'o 16 tinerĭ, în costume naționale, „Călușarulŭ și Bătuta" cu tactŭ și ordine fórte bună. „Hora", „Breaza", „Ardeléna", și alte jocurĭ românescĭ, s'au jucatŭ cu multă însuflețire. Frumósa petrecere a duratŭ până cătră ḑiuă.

S'a pututŭ observa și în acéstă séră marĭ talente în fii poporului nostru românescŭ. Pĕcatŭ că unele se perdŭ, din causa vitregelorŭ împrejurărĭ familiare orĭ chiar de altă natură.

Teatru în Agrișŭ. Balŭ mascatŭ de elită în Brașovŭ.

In comuna Agrișŭ (com. Aradŭ) s'a representatŭ cu ocasiunea sĕrbătorilorŭ Crăciunului o piesă teatrală: „Nascerea lui Christosŭ", prin copii dela scóla elementară. Conducĕtorĭ și dirigențĭ au fostŭ d-lŭ Corneliu Crețu și d-șóra Virginia Andreiu, învĕțătorĭ în Agrișŭ. Piesa a fostŭ predată cu multŭ succesŭ, ceea ce ne indegetézá în destulŭ că d-lŭ C. Crețu și d-șóra V. Andreiu suntŭ la culmea misiunei lorŭ.

Fiă-care scenă a fostŭ premérsă de câte-o colindă cântată în duett de corulŭ copiilorŭ, — organisatŭ „ad hoc"; scenele au fostŭ fórte bine representate. In jocŭ s'a distinsŭ Irodŭ și îngerulŭ vestitorŭ, asemenea și Maria.

Piesa a fostŭ representată în două rêndurĭ, în séra primă și a doua de Crăciunŭ.

Venitulŭ computatŭ de pe amêndouĕ serile este: 48 fl. 36 cr., care sumă este destinată pentru unŭ scopŭ filantropicŭ.

Felicitămŭ pe d-lŭ C. Crețu și pe d-șóra V. Andreiu, și le poftimŭ, sĕ repețéscă a face plăcere publicului și cu alte ocasiunĭ prin atarĭ representații!

— —

Mercurĭ în 8 Februarie n. se va da la Redută unŭ balŭ mascatŭ de elită. Damele suntŭ rugate sĕ apară cu mască, ér Domnii în haine negre orĭ costumațĭ.

Bilete de intrare à 1 fl. și locurĭ pe galeriă à 1 fl. 50 cr. se găsescŭ în depositulŭ de mobile alŭ lui Adolf Laskai, Strada Căldărarilorŭ Nr. 526 și séra la cassă. Se vorŭ da bilete numai celorŭ carĭ arată învitarea. Inceputulŭ la 8 óre séra.

CONVOCARE.

Statutele *„Reuniunii femeilorŭ române din comitatul Hunedórei"*, primindŭ clausula de aprobare din partea înaltului ministeriu reg. de interne, comitetulŭ îșĭ ține de a sa datorință a conchiăma membrii reuniunei la

adunarea generală

pentru constituirea definitivă a reuniunei, care se va ține *Sâmbătă*, 30 Ianuarie (11 Februarie) 1888, d. a. la 3 óre, în localitatea *casinei române* din Deva.

Ordinea lucrării:

1) deschiderea adunării prin presidiu;
2) raportulŭ comitetului despre activitatea sa;
3) rapórtulŭ cassierei despre starea cassei;
4) constituirea definitivă a reuniunei;
5) propunerĭ.

Din ședința comitetului *„Reuniunei femeilorŭ române din comitatulŭ Hunedórei,* ținută la *22 Noemvre (*4 Decemvre*)* 1887.

Dare de sémă și mulțămită publică.

După petrecere au incurs dela: Ilustritatea sa Victorŭ Mihali Episcopŭ 2 fl., Rds. d. Ioanŭ F. Negruțiu canonicŭ 2 fl., Ioanŭ P. Papiriu prot. 1 fl., Ioanŭ Lemeni 1 fl., Vasiliu Maiorŭ v. prot. 2 fl., Vasiliu Căpâlneanu 1 fl., Georgiu Dănilă 1 fl., Cheresdi Filipŭ 1 fl., la olaltă 11 fl. v. a.

Prin D-nulŭ Alexandru Popșorŭ din Pesta ni s'au trimisŭ dela Dl. Iosifŭ Hossu 5 fl., Ioanŭ Poruțiu 2 fl., Samuilŭ Poruțiu 1 fl., Iosifŭ Rusu 1 fl., Alexandru Popșoru 1 fl., la olaltă 10 fl. v. a.

Prin D-lŭ Dionisiu Florianu din Alba-Iulia ni s'au trimisŭ: dela D-na Maria Filipŭ 2 fl., D-nu George Popoviciu Căpitanŭ 2 fl., Patița 1 fl., Locotente Nestorŭ Oncs 1 fl., Simionŭ Micu 1 fl., Căpitanu Mărgineanu 1 fl., Căpitanŭ Boldea 1 fl., Locotenente Florianu 1 fl., N. N. 50 cr., la olaltă 10 fl. 50 cr.

Prin colecta dela Turda s'au primitŭ în sumă 24 fl. 80 cr.*)

Prin d-lŭ Dionisiu Precupŭ din Bucurescĭ s'au trimisŭ dela Dd. Ioanŭ Chitu 30 lei, D. Precupŭ 30 lei, Ioanŭ Aureliu Ciura 15 lei., Filimonŭ Ilea 5 lei, la olaltă 80 lei.

Tóte sumele de mai susŭ luate la olaltă dau venitulŭ întregŭ de 528 fl. 70 cr. v. a. și 80 lei.

Spesele au fostŭ 151 fl. 04 cr.

Resultă venitŭ curatŭ 377 fl. 66 cr. v. a. și 80 lei. (Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 1 Februarie. Proiectulŭ de împrumutŭ primitŭ de consiliulŭ federalŭ cere o sumă până la 278.335,662 mărcĭ.

Petersburgŭ, 1 Februarie. „Fóia legilorŭ" arată, că împĕratulŭ a aprobatŭ planurile generale pentru esplanadele fortificațiunilorŭ Varșoviei și ale fortărețelorŭ Kovno, Ossovecsk și Michailowskaja.

Berlinŭ, 1 Februarie. Guvernulŭ va cere unŭ creditŭ suplimentarŭ de 15 milióne pentru construcțiunĭ strategice de căi ferate în Alsația superióră.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 1 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.33
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ			

*) Colecta dela Turda nefiindu-ne la îndemână, numele binevoitorilorŭ contribuențĭ de astă dată nu se potŭ publica.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Nru. 335 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopulŭ închirierei, respective arendărei obiectelorŭ de închiriatŭ și de arenda apartinĕtóre comunei orășenescĭ și amintite mai în josŭ, se va ținea în oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ **în 16 Februarie anulŭ curentŭ** la 3 óre după prânḍŭ o pertractare scripturistică de oferte pe lângă condițiunile ce se potŭ în órele oficióse examina de fie-cine în amintitulŭ oficiolatŭ și pe lângă ulterióra aprobare alŭ celui mai avantagiosŭ ofertŭ de către representanța comunală orășenéscă.

Se provócă decĭ oferenții, ca ofertele lorŭ scripturistice, închise și provĕḍute cu unŭ timbru de 50 cr. cărora are de a se alătura și unŭ vadiu de 10% din suma anuală de chirie séu arendă, care vadiu póte sĕ consiste din banĭ gata séu hârtii de prețŭ, sĕ le aștérnă celŭ multŭ până la 12 óre la prânḍŭ în amintita ḍi economului orășenescŭ E. Hintz.

In ofertŭ sĕ se amintéscă cu acuratețĕ, că pentru care obiectŭ se oferă; mai departe sĕ se amintéscă că oferentului i suntŭ cunoscute condițiunile de arĕndă și că se supune lorŭ, amintindu-se în fine chiria séu arenda oferată în cifre și litere.

Obiectele de închiriatŭ séu de arendatŭ suntŭ următórele:

1. Localulŭ din parterre în cassa sfatului, fostulŭ archivŭ vechiu, din 30/9, 1888 pe 6 anĭ.
2. Șetrele de vênḍare de sub casa sfatului . . . . „ „ „ „ „
3. Magasinulŭ din casa sfatului de către têrgulŭ inului . . . . . „ „ „ „ „
4. „ „ „ „ cumpĕna orășenéscă cu dreptul de cântărit din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
5. Casa orășenéscă Nr. 16 cu grădina . . . . „ „ „ „ „
6. Prăvălia din casa orașului No. 17 . . . . „ „ „ „ „
7. „ „ „ „ „ 18 . . . . „ „ „ „ „
8. Magasinulŭ de fructe la pórta têrgului cailorŭ . . . . „ „ „ „ „
9. Locuința din pórta uliței scheilorŭ Nr. 121. . . . . „ „ „ „ „
10. Totŭ acolo unŭ magasinŭ mai micŭ . . . . „ „ „ „ „
11. Casa din ulița funarilorŭ Nr. 302 . . . . „ „ „ „ „
12. Locuința pănariului în casa Nr. 318 . . . . „ „ „ „ „
13. Prăvălia Nr. 1 în podulŭ bătușilorŭ . . . . „ „ „ „ „
14. Prăvălia Nr. 2 în podulŭ bătușilorŭ . . . . din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
15. „ „ 3 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
16. „ „ 4 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
17. „ „ 5 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
18. „ „ 7 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
19. „ „ 8 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
20. „ „ 9 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
21. „ „ 10 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
22. Douĕ magasine în podulŭ bătușilorŭ . . . . „ „ „ „ „
23. Douĕ pivnițe sub podulŭ bătușilorŭ . . . . „ „ „ „ „
24. Casa din ulița nouă a spitalului Nru. 448 . . . . „ „ „ „ „
25. Casa din ulița căldărarilorŭ Nr. 489 . . . . „ „ „ „ „
26. O pivniță în casa de sub buciumŭ Nr. 584. . . . . „ „ „ „ „
27. Ospătăria „Coróna“ . . . . „ „ „ „ „
28. Berăria orășenéscă . . . . „ „ „ „ „
29. Cafeneaua de pe promenadă. . . . . „ „ „ „ „
30. Birtulŭ din ștejerișŭ . . . . „ „ „ „ „
31. Birtulŭ dela Bêrsă din 1 Ianuarie 1889 pe 6 anĭ.
32. Cofetăria de pe promenada de susŭ . . . . „ „ „ „ „
33. Bastada ștrimfarilorŭ . . . . „ „ „ „ „

Brașovŭ, în 21 Ianuarie 1888.

2c,3—3 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḍiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.